

Hayatımın Son Deminde

– Ahmet Yüksel · 05 Mart 2015

Böyle' mi gelecekti, şu bizlere sonbahar
Kurudu yeşermiyor tutunduğum şu dallar
Baharda biz, yeniden yeşermeyi beklerken,
Kurudu yeşermiyor tutunduğum şu dallar.

.....Hayatın son deninden kadehlerle içerken,
.....Kurudu yeşermiyor, tutunduğum şu dallar.

Gülerken biz hayatın, baharında seninle
Gülmeyi unutmuşuz, en sonunda nedense
Geçmişle avunurken hayatın son deminde,
Kurudu yeşermiyor tutunduğum şu dallar.

.....Hayatın son deminden kadehlerle içerken,
.....Kurudu yeşermiyor, tutunduğum şu dallar.

Böyle' mi olacaktık seninle ben sonunda
Sararmış yaprak gibi düştük yere zamanla
Yıllarca hep ağlatan güldürmeyen hayatta,
Kurudu yeşermiyor tutunduğum şu dallar.

.....Hayatın son deminden kadehlerle içerken
.....Kurudu yeşermiyor, tutunduğum şu dallar.

Seninle geçirdiğim hayal olmuş ömrümü
Yel aldı tutamadan, ben verdiğim sözümü
Koşarak geliyorken, ömrümüzün son günü
Kurudu yeşermiyor tutunduğum şu dallar.

.....Hayatın son deminden kadehlerle içerken
.....Kurudu yeşermiyor, tutunduğum şu dallar.

Ahmet Yüksel Şanlı er
05 Mart 2015-03-05

Antalya